

FANTASTISCH

VOETBAL

VIJF MINUTEN
VOETBALVERHALEN

MATT OLDFIELD

MET ILLUSTRATIES VAN OLLIE MANN

DE FONTEIN

Introductie De Warming-up

We weten allemaal wat de beste manier is om negentig minuten te besteden, toch? Een potje voetbal spelen, natuurlijk! DUH! En de een-na-beste manier is om naar een potje voetbal te KIJKEN... Om daarna dan nog negentig minuten over voetbal te LEZEN.

Voor dit boek hebben we heel nieuwe dag-van-de-grote-wedstrijd-ervaring voor je gemaakt: **achttien fantastische verhalen**. Elk verhaal is in vijf minuten te lezen. Perfect dus om te lezen tijdens het ontbijt, net voor het slapengaan, of wanneer dan ook! Elk verhaal zit bomvol actie, drama en geweldig voetbal-vermaak. Én ze zijn natuurlijk allemaal écht waargebeurd!

Moeten we het echt even voor je uitrekenen? Oké, dan... $18 \times 5 ==$ **90 minuten!**

We hebben zelfs zes minuten blessuretijd toegevoegd, in de vorm van zes kortere '**Gek & Geweldig**'-verhalen. En dan, alsof je niet al genoeg voetbalplezier hebt beleefd, volgen er nog dertig bloedstollende minuten overtijd! Deze extra verhalen eindigen met... Penalty's!

Dus wat vind je (op strafschoppen na) allemaal in dit boek? Nou, van alles! Tenminste, zo lang het maar a) ongelooflijk maar waar is en b) iets te maken heeft met voetbal.

Je komt verhalen tegen over allerlei onderwerpen, van...

- ... een middenvelder die maar één euro opbracht tot een magische keeper;
- ... een heldhaftig, wit paard tot de uitvinding van de rode kaart;
- ... nep-blessures tot gestolen schilderijen.

Deze verhalen zijn allemaal bedoeld om in ongeveer vijf minuten te lezen, maar sommige lees je misschien veel sneller uit. En voor sommige neem je misschien rustig de tijd. Let niet te veel op de klok en geniet gewoon van het lezen. En geloof ons: je gaat zeker weten genieten van al deze verhalen! Te beginnen met:

- De meest onwaarschijnlijke redders in **'Onwaarschijnlijke voetbalhelden'**;
- Inspirerend drama in **'fantastische comebacks'**;
- Werkelijk bespottelijke situaties in **'Help! Op zoek naar nieuwe spelers'**.

Dan, na een korte rust, gaan we door met:

- Schokkend gedrag in **'Rode kaarten en smerig spel'**;
- Alle denkbare emoties in **'Voetballiefhebbers... en -haters'**;
- Het heldhaftige gevecht voor gelijkheid in **'Een spel voor iedereen'**.

En om het allemaal in stijl af te sluiten?

- Een liefdesbrief aan de kracht van voetbal in **'Het wordt steeds beter'**;
- De zenuwslopende wereld van **'Winnen in de laatste minuut'**.

Pffff. En na het lezen over al die voetbal-spanning voelt het waarschijnlijk alsof je er net zelf écht een pittige pot op hebt zitten!

Dus... Waar wacht je nog op?

Ga lekker zitten en... Gooooooo!

The background features a repeating pattern of hand-drawn soccer-related icons in a light gray color. These icons include soccer balls, goalposts, shorts, socks, a whistle, a stopwatch, a hand, a water bottle, and a jersey. The central text is contained within a white rounded rectangle.

DE EERSTE HELFT! AFTRAP

Warming-up? Check.

Een wedstrijdplan? Helemaal klaar.

Kleedkamer-dansje voor je teamgenoten? Alleen als je dat aandurft!

Oké, dan is het nu tijd om écht met dit boek te beginnen! We hopen dat je goed bent voorbereid, want je weet nooit wat er allemaal kan gebeuren in de eerste vijftien minuten...

HOOFDSTUK 1

ONWAAR- SCHIJNLIJKE VOETBALHELDEN

Ze zeggen dat iedereen, hoe groot of klein ook, een held kan zijn. En dat is zeker waar als het om voetbal gaat. Kijk maar eens naar Kingsley, de mascotte van de Schotse club Partick Thistle. Kingsley is in 2015 ontworpen door de kunstenaar David Shrigley.

Het enorme, gele wezen heeft het lichaam van een mens en een enorm hoofd dat lijkt op hoe een kind de zon zou tekenen, maar dan gekruist met een boze Lisa Simpson. Maar ondanks zijn net-een-beetje-enge uiterlijk is hij enorm populair geworden. Ze hebben zelfs een tentoonstelling over hem gemaakt in het museum Scottish National Gallery of Modern Art! Geloof je ons niet? Vraag maar eens aan een volwassene om het voor je op te zoeken op internet.

Deze sectie van het boek is geïnspireerd door Kingsley en gaat over de meest onwaarschijnlijke helden uit de voetbalwereld. En dan hebben we het over bedachte poppetjes, maar ook over teams, individuele spelers en niet-spelers, mensen... en we beginnen met een dier!

De eerste vijf minuten starten... Nu!

Een leuke vraag om even over na te denken: het is jouw taak om duizenden mensen van een voetbalveld af te krijgen, zo snel én veilig mogelijk... Wat doe je?

Zou je een stinkbom af laten gaan? Zou je omroepen dat er gratis smartphones worden weggegeven buiten het stadion? Zou je je oma het Wilhelmus laten zingen?

Nou, op 28 april in 1923 stond de Londense politie voor precies dit probleem. De oplossing die zij bedachten? Paarden!

Het was een erg opwindende dag in de Engelse hoofdstad, zeker voor voetbalfans. 's Werelds nieuwste, grootste geweldigste sportarena stond op het punt om geopend te worden!

De naam zou al snel veranderd worden naar 'Wembley', maar in het begin heette het stadion nog het 'British Empire Exhibition Stadium' (afgekort: het Empire Stadium). Het kreeg die naam omdat het was gebouwd voor een enorme tentoonstelling die in 1924 in Engeland gehouden zou worden: de British Empire Exhibition.

In de jaren na de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) werd de macht van de Verenigde Staten en Japan steeds groter. Dat maakte dat Engeland als wereldmacht onder druk kwam te staan. Het plan was dus om iedereen te laten zien hoe sterk en verbonden het Verenigd Koninkrijk nog altijd was, door een enorm feest te organiseren.

Maar eerst moest dat nieuwe stadion geopend worden en de beste manier is natuurlijk om er meteen de grootste wedstrijd in Engels voetbal te houden: de finale van de FA Cup! Sinds het ontstaan van de Cup in 1871 werd de finale altijd gespeeld in een stadion ergens in Londen. Eerst in het Kennington Oval, toen in het Crystal Palace en daarna in Chelsea's Stamford Bridge. Maar vanaf 1923 zou de FA Cup-finale een prachtig, vast 'thuis' krijgen.

Wonderbaarlijk genoeg waren er maar driehonderd dagen nodig om het 'Empire Stadium' te bouwen. (De bouw van het nieuwe Wembley duurde meer dan vier jaar, van 2003 tot 2007!)

Het stadion was vier dagen voor de finale af. Net op tijd, dus! Maar in alle spanning en opwinding maakte de English Football Association helaas wel een MEGA-fout. Omdat er in het stadion plek was voor meer dan 126.000 mensen, dachten ze dat het niet nodig was om kaartjes te verplichten voor de FA Cup-finale. Nee, ze dachten hoe meer zielen, hoe meer vreugd... Dus

ze zouden gewoon iedereen binnen laten!

Serieus, ja?

De wedstrijd zou om drie uur 's middags beginnen en de deuren gingen open om halftwaalf. De eerste stroom mensen kwam gewoon netjes en rustig naar binnen. Het waren vooral fans van de finalisten: de Bolton Wanderers en West Ham United. Maar er kwamen ook supporters van andere Londense clubs, die gewoon vooral het nieuwe stadion wilden zien. Geen probleem natuurlijk, want iedereen was welkom! Toch...?

Om één uur 's middags was het al niet meer netjes en rustig. Er waren zo enorm veel mensen naar het stadion gekomen, dat de deuren om kwart voor twee gesloten moesten worden. Jammer genoeg bleek dat geen oplossing voor het probleem. Om kwart over twee kwamen namelijk nog heel veel meer 'fans' het stadion binnen... Maar dan niet via de deur. Ze drongen naar binnen, sprongen over de draaipoortjes en zorgden voor enorme chaos.

'Ze bestormen het stadion!' riepen bezorgde toeschouwers, terwijl ze zelf het veld op renden om niet geplet te worden in de menigte. Er was ruimte voor 126.000 mensen, maar uiteindelijk waren er waarschijnlijk bijna 300.000 mensen in het stadion!

Wat een gevaarlijke ramp. Zou de FA Cup-finale moeten worden afgelast? Nee, dat was onmogelijk, want de

koning van Engeland, George de vijfde, kwam om kwart voor drie aan en had plaatsgenomen in de koninklijke loge. Het spel moest dus wel doorgaan... Maar hoe?

Eerst probeerden de voetballers zelf het op te lossen. Om kwart over drie liepen beide teams het veld op om iedereen te vragen aan de kant te gaan. Maar er werd niet naar de spelers geluisterd, want de fans probeerden ze alleen maar te omhelzen! De spelers konden al snel geen kant meer op. Voor West Ham-speler Jimmy Ruffell was het al helemaal een pijnlijke ervaring, want hij had een schouderblessure. Alle goedbedoelde schouderklopjes kwamen voor hem dus extra hard aan.

Oké, de spelers konden het probleem dus niet oplossen. Tijd voor plan B: politieagent George Scorey en zijn flitsende, witte paard.

En dat terwijl Scorey aanvankelijk gewoon alleen een kopje thee wilde... Hij was vanaf zes uur 's ochtends aan het werk in Westminster, dus hij besloot even langs te gaan bij het politiebureau aan Rochester Row. Hij wilde even zitten en iets warmes drinken. Tenminste, dat was zijn plan, maar zodra hij binnenkwam werd er bijna meteen geroepen: 'Scorey, ik heb een klusje voor je!'

Enkele minuten later was hij al op weg naar het Empire Stadium, met het 'klusje' om even een paar duizend man van het voetbalveld te krijgen.

SLIK!

Toen hij bij het stadion aankwam, zag hij meteen dat het foute boel was. 'Ik zag alleen maar een zee van hoofden!' zei hij na afloop. 'Ik dacht: dit kan nooit, het is onmogelijk.'

Maar, hoewel hij zelf niet echt een voetbalfan was, zou Scorey toch een plaats krijgen in de voetbalgeschiedenis. Dat gezegd: hij heeft de FA Cup-finale niet eigenhandig gered. Nee, hij had naast zijn eigen handen ook nog hulp

van vier uiterst belangrijke hoeven.

De agent zat hoog in het zadel en riep instructies tegen de meute fans: dat ze arm in arm steeds een stapje terug moesten doen. Maar ondertussen was zijn prachtige politiepaard druk met het echte werk: hij duwde de massa langzaam en voorzichtig steeds een stukje terug van het veld, op kalme en majestueuze wijze.

‘Hij duwde rustig, maar stevig door en de mensen-massa week voor hem,’ legde Scorey later uit. ‘Het paard was geweldig, met zijn neus en staart zorgde hij ervoor dat er een doellijn vrij kwam.’

Al snel was het hele veld weer leeg, zonder dat er mensen gewond waren geraakt. De finale kon beginnen! En, wonderbaarlijk genoeg, begon de wedstrijd slechts 45 minuten te laat. Hoera!

Maar terug naar de echte held van dit verhaal. George zou later zeggen: ‘Het lag echt vooral aan het paard. Misschien omdat hij zo wit was, dat hij extra opviel.’

Kom op, George, dit heldhaftige dier heeft toevallig wel een naam, hoor! En die naam is Billy! Ze werkten al drie jaar samen, als sinds hij als zevenjarig groentje begon bij de politie als ‘Paard nummer 62’ (het paard dus, niet George). Dankzij zijn wedstrijd-reddende werk was Billy nu een echte voetballgende en het beroemdste paard van Engeland.

Billy was trouwens niet het enige politiepaard dat die dag hielp in het drukke Empire Stadium, maar hij is de enige die iedereen heeft onthouden. Is dat omdat hij het enige witte paard was? Nou, nee, want Billy was dus eigenlijk grijs... Dat zie je alleen niet op zwart-witfoto's en -video's. En ook: 'De Grijs Paard-Finale' klinkt gewoon niet zo cool als 'De Witte Paard-Finale' en dat is hoe de wedstrijd sindsdien wordt genoemd.

O, en omdat dit een boek is over voetbal, moeten we misschien ook nog even vertellen wat er gebeurde tijdens de wedstrijd. De Bolton Wanderers kregen de trofee in handen na een 2-0 overwinning. Natuurlijk hebben de bijna 300.000 supporters hun steentje ook bijgedragen.

In de tweede minuut van de wedstrijd moest de West Ham-verdediger Jack Tresadern de bal ingooien en hij raakte prompt zoek in de menigte! Tegen de tijd dat de bal zijn weg terug naar het veld had gevonden, had de voorwaartse speler David Jack al een schot langs de keeper geschoten. Die bal raakte een groep West Ham-fans die opgepropt achter het doel stond. Je hoorde dus 'NEEEEE' en 'AAUUUWWWW' tegelijkertijd!

Misschien dat de supporters ook iets te maken hadden met het tweede doelpunt. Jack Smith scoorde het punt, maar volgens de woedende West Ham-spelers was het een Bolton-fan die de bal aangaf, en niet een teamgenoot!

Al met al... Een slechte dag voor West Ham. Maar dan nog is dat geen excuus voor wat hun coach, Charlie Paynter, naderhand zei: 'Het lag aan dat witte paard dat lomp over het veld heeft gestampt! Onze vleugelspelers tuimelden alle kanten op, dankzij alle kuilen en groeven!'

Of je nou een West Ham fan bent of niet, er is geen twijfel mogelijk dat Billy de held is van dit verhaal en niet de slechterik. En als je ons niet gelooft, ga dan zelf een keer naar het nieuwe Wembley. Als je vanuit het centrum naar het stadion loopt, dan kom je over een brug. En die heet... Juist: The White Horse Bridge.

Laten we dit verhaal dus afsluiten met drie hinnikjes voor Billy, het paard dat de FA Cup-finale van 1923 heeft gered. En maak je geen zorgen: de FA heeft zijn les geleerd. Na dat eerste jaar mochten er alleen de juiste hoeveelheid mensen naar binnen. Sindsdien zijn stadions veel veiliger. Gelukkig maar!

Voor Arlo, Ava, Freddie en Jack. De klas van 2021-22.

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *Unbelievable Football – Five-Minute Amazing True Stories*

© 2024 Matt Oldfield

© Illustraties Ollie Mann

Verschenen bij Wren & Rook, een imprint van Hachette Children's Group

Voor deze uitgave:

© 2025 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Peter Nilsson

Omslagontwerp: Zeno

Grafische verzorging: Zeno

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikge-
maakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bos-
vernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden ver-
veelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elek-
tronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere
manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitge-
ver. Tekst- en datamining niet toegestaan.

ISBN 978 90 261 7953 2 (e-book 978 90 261 7954 9)

NUR 210, 229